

Obsah

Máša a kaše	5
Slavnost na ledu	29
Všichni spolu	53
Zdravý nemocný	77
Poprvé ve škole	101
Pozor, jedu!	125
Sama mezi vlky	149
Zajíc zahradníkem	171
Škytavka	195
Tah jezdcem	217
Dvě na jednoho	241

Medvěd se už dlouho chtěl naučit hrát dámu. A nejen tak, aby ji uměl hrát, ale aby vyhrával a stal se velmistrem! Na pomoc si tedy vzal speciální knížku. Rozestavil si na hrací desce kameny a pustil se do učení.

Šlo mu to pěkně od tlapy, ale čas od času přesto raději nahlédl do knížky, aby se naučil něco nového.

Když tak od stránek jednou zvedl zrak, uviděl, že na hrací desce chybí černý kámen. To přece mohl tušit! U stolečku stála Máša.

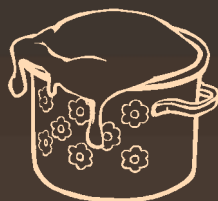
„Už dávno jsem nehrála dámu!“ poznamenala vesele.

Medvěd ke hře potřeboval i tenhle kámen, ale Máša si mezitím nakreslila na zem skákacího panáka a kámen z dámy použila na házení.

Medvěd přemýšlel, co by jí tak mohl místo něj nabídnout... No to je nápad! Hokejový puk! Ten je přece taky černý a kulatý!

„Super!“ zalíbil se puk malé uličnici.

Vrátila kámen medvědovi a na podlahu hodila puk. Zkusila ho posunout nohou, jenže byl tak těžký, že se ani nepohnul. Máša přes něj přeletěla a v letu udělala kotoul. PLÁC!

Medvěd se zadumaně skláněl nad hrací deskou, když tu mu najednou nad hlavou prosvištěl puk a uhodil do stěny. BUM!
Ohlédl se a... No nazdar!
Máša někde našla hokejku.

Kdo to kdy viděl, že by se hokej hrál ve světničce?
Medvěd odnesl hokejku i s Mášou ven. Jenže není dvorek málo?
Nakonec se raději zastavil až za plotem.
Hraj si tady! Sám se chtěl vrátit zpátky do domečku.

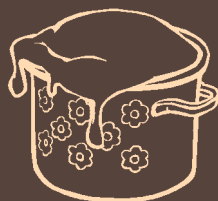

Náhle se mu však za zády ozval Mášín hlas:

„Brankáři, připrav se na zápas!“

Medvěd se podíval napravo a nalevo. Stál přímo uprostřed – zleva i zprava byl plot. Jako by byl v bráně. Popošel a jen taktak nestoupl na zajíce, který mu kradl mrkev.

Medvěd ho popadl za uši a postavil ho do „brány“. Sám se nenápadně vytratil, aby pokračoval v hraní dámy.

Jen co za sebou zavřel dveře, uslyšel zvenčí pořádný rámus.
BUM! BUM!

Nenechal se tím rozptýlit. Vždyť se jim na dvorku nemůže nic stát!
Dáma je přece mnohem důležitější a zajímavější.

„Méd’o, už jsme si vyhráli, teď se musíme najíst!“
Na prahu stáli Máša a zajíc. To snad není pravda! Copak ta holka nedá nikdy pokoj? Medvěd rychle plesknul na talíř naběračku ovesné kaše.
„Tohle má být kaše?“ zamračila se Máša nad talířkem. „Já uvařím mnohem lepší!“

Medvěd si jen povzdechl, popadl dámu a odešel na lavičku k rybníku. Tam ho nikdo nebude rušit! Spokojeně si rozestavěl kameny, otevřel knížku a zamyslel se nad řešením partie.

Nezbeda Máša zatím začala vařit chutnější kaši.

